

Yıl Ortası Sancılarım Hazirana

— prens · 18 Haziran 2012

"Bilekleri narin öpüşlü kadın;
iyi/ki diyorum,iyi/ki avuçlarımızı
kanla doldurdu tenin yoksa nasıl
çıkardı bir yumurtadan iki cenin"

İkizim!
bir labirentin görünmeyen yüzü
anız kokularında çözüldü göbek bağım
ya/da yüreğe kanayan çam sakızında
cennetin gül kırıntıları yüzümüze üflenen

Şimdi;
kırklığa dayanmış yaş hükmünde
yargılama beni hayat mahkemende
elbet narin yüzlere uzanacak ellerim
ve avuçlar dolusu çiğdem çıkaracağım
derin ve sonsuz soluklarınızda...

Ateşi çalamadım,Ahuramazda'dan
kalbim kaç büklümse yüreğim adalarda
niyeti buruşmuş mektuplarda âkibetim
kaç Zûleyha duvaklandı dilimde
kaç kedinin kuyruğuna teneke
iliştirdim şiirlerde...

Anne!
derin alın çizgilerinin yol haritası olayım
her istasyonda acı nefeslerine isyanım
erik çaldığımda yüzü ekşimeyen kadın
hani yamalı bir mintana neden demiştim
bize/de oğul kıza kesen ülkemde cicili bicili
fanilalar hasretim...

Yine/de imrenmedim;
yüksek bakışlı çocukların

uçurtma zimbirtılarına
yüređi yelesen acılar
uurdum kaderi tuzlu
yarınlara...

Yarınlar diyorum!
onlar çıktı bizden
direngen çocuklara
gebe...

Bu!
kendime hediye Őiir
dođum günümde...